

เทศน์อบรมคณะพระอุทฺตมญาณโมลี วัดโพธิสมภรณ์

เมื่อบายวันที่ ๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

พระแท้เป็นแบบฉบับของโลก

พวกญาติโยมเขามีความรู้เต็มพุง พระยังไม่มีความรู้ วันนี้จะต้องสอนพระก่อนอื่น ญาติโยมเขามีความรู้เต็มตัว พระยังไม่มีความรู้ วิ่งตามโลกไม่ทันโลกเขา เรียกว่าเขามีความรู้เต็มตัว พระเราไม่มีความรู้

วันนี้พระทั้งหลายมาคารวะครูบาอาจารย์ด้วยความเคารพนับถือ ความนับถือธรรม ก็เป็นอันว่านับถือครูบาอาจารย์ ถ้าไม่นับถือธรรมแล้วครูบาอาจารย์ก็ไม่มี ความหมาย ขอให้ท่านทั้งหลายตั้งใจทุกองค์ๆ นะ มีจุดยืนตัว มีที่เคารพนับถือ มีที่สูงที่ต่ำ นี่ละ เหมาะสมสำหรับประเพณีของมนุษย์เรา ย่นเข้ามาประเพณีของชาวพุทธเรา เกี่ยวกับพระ กับครูบาอาจารย์ ประชาชนญาติโยม มีความเหลื่อมล้ำต่ำสูงต่างกัน

วันนี้ท่านทั้งหลายได้พร้อมเพรียงกันมาขอขมา ได้ผิดพลาดปลั่งประการใดก็ขอ อภัย และขอคำแนะนำตักเตือนจากครูบาอาจารย์ไปประพฤติปฏิบัติตน เพื่อความเป็นพระ ดี คำว่าพระดี ขอให้ทุกๆ ท่านจำไว้ในนามความเป็นพระของเรา พระนี้ไม่ได้มีความ สวยงามอะไร ด้วยผ้าจีวรแก่นขนุน แก่นกรัก หัวโล้นโกนคิ้ว ไม่มีอะไรสวยงามพระเรา แต่ พระเราสวยงามอยู่ในนามของพระ ผู้ตั้งใจประพฤติปฏิบัติตามหลักธรรมหลักวินัย หลักธรรมหลักวินัยนั้นแลคือองค์ศาสดา แทนพระพุทธเจ้าเมื่อพระองค์ปรินิพพานไปแล้ว

ดังที่ทรงประทานพระโอวาทแก่พระอานนท์ ที่พระอานนท์ไปทูลอาราธนาท่าน ให้ ทรงพระชนมายุอยู่เป็นเวลานาน ท่านพูด ภาษาของโลกเราก็เรียกว่าดูพระอานนท์บ้าง ว่า อานนท์จะมาหวังอะไรกับเราอีก เรามีตั้งแต่ร่างกระดูกเท่านั้น โอวาทคำสั่งสอนทุกสิ่งทุกอย่าง ตั้งแต่วันตรัสรู้มา ก็ทุ่มเทให้เธอทั้งหลาย ไม่มีอะไรเหลือติดเนื้อติดตัวเราแล้ว พวก เธอจะมาหวังอะไรกับเราอีก นั้น โอวาทคำสั่งสอนทุกแห่งทุกมุมที่เราสอนไปแล้ว เป็นไปเพื่อความถูกต้องแม่นยำ เพื่อความฉุดลากจากที่ต่ำขึ้นที่สูง คือความดีโดยลำดับจนกระทั่งถึง ความสุข หลุดพ้นถึงพระนิพพาน ไม่นอกเหนือไปจากคำสั่งสอนที่เราสอนไว้แล้วนี้เลย

แล้วก็สอนพระอานนท์ว่า ดูก่อนอานนท์ พระธรรมและพระวินัยนั้นแล จะเป็นครู เป็นอาจารย์ เป็นศาสดาของเธอทั้งหลาย เมื่อเราล่วงไปแล้ว ใครมีความเคารพในธรรมใน วินัย ผู้นั้นเรียกว่าตามเสด็จพระพุทธเจ้าทุกอิริยาบถ การยืนก็ยืนมีธรรมมีวินัย เดินมีธรรม มีวินัย นั่งมีธรรมมีวินัย นอนก็มีธรรมมีวินัย เป็นเครื่องกำกับองค์ของพระแต่ละองค์ๆ กิริยาความเคลื่อนไหวไปไหน สติครอบๆ ความเคลื่อนไหวของตน ทางกาย วาจา ใจ ไม่

เคลื่อนคลาดจากหลักของศีลของธรรม ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ ใครรักพระพุทธเจ้า ให้รักพระธรรม รักพระวินัย ใครรักตนก็ให้รักธรรมรักวินัย นี่เป็นหลักใหญ่สำหรับพระเจ้า จึงขอให้ทุก ๆ ท่านตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ

เรามีหน้าที่อันเดียวในการที่จะบำเพ็ญด้วยความสะดวกสบาย ไม่มีภารกิจการงานอะไรเข้ามาเกี่ยวข้องยุ่งเหยิงให้ขาดเวล่ำเวลาแห่งการประกอบความพากเพียรเลย การอยู่ การกินใช้สอย เครื่องบริหารทุกสิ่งทุกอย่าง เรียกว่าปัจจัยเครื่องอาศัย ประชาชนญาติโยม เขาไม่ให้อดให้อยาก เขาเลี้ยงดูตลอดเวลา ที่อยู่ที่พักที่อาศัย สบง จีวร เครื่องบริหารต่าง ๆ ตลอดถึงอาหารบิณฑบาต ชีวิตจิตใจของพระ ประชาชนเขาเลี้ยงดูรับผิดชอบทั้งหมด แต่ชีวิตของเราซึ่งเป็นพระนี่นั้นจะรับผิดชอบตนเองเพียงใด ขอให้ท่านทั้งหลายนำความรับผิดชอบนี้เข้ามาสู่ตน

ความรับผิดชอบในส่วนสกลกาย ชีวิตจิตใจ ประชาชนเขารับผิดชอบไปหมดแล้ว แต่การประพฤติตัวเพื่อความเป็นพระสมบูรณ์แบบ ให้มีธรรมมีวินัยติดกันกับตัวของเรายู่เสมอ นี่เรียกว่าพระเป็นแบบเป็นฉบับของตัวเอง มีความสงบรวมเย็น เป็นพระที่ตามเสด็จพระพุทธเจ้า ด้วยการประพฤติปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักธรรมหลักวินัย พระที่มีหลักธรรมหลักวินัยเป็นผู้ตามเสด็จพระพุทธเจ้าตลอดเวลา ใครปราศจากธรรม ปราศจากวินัย ความประพฤติเคลื่อนไหวแหลกเหลวไป เช่น เหยียบหัวพระพุทธเจ้าไปด้วยความล่วงเกิน ฝ่าฝืนหลักธรรมหลักวินัย ผู้นี้เรียกว่าผู้ทำลายแดนเกิด คือองค์ศาสดา แล้วก็เป็นการทำลายตนให้แหลกเหลวไปหมดในขณะเดียวกัน

จึงขอให้ท่านทั้งหลายที่มีความรักตนกับรักพระพุทธเจ้า ให้กลมกลืนเข้าสู่ธรรมวินัย อันเป็นเพศของพระ ชีวิตของพระด้วยดี อย่าให้บกพร่องขาดเขินในการรักษาศีล รักษาธรรมของพระ เราไม่มีหน้าที่การงานใด มีแต่การรักษาศีลรักษาธรรมเท่านั้น ชีวิตจิตใจมอบไว้กับศีลกับธรรม อันเป็นองค์ศาสดาแทนตถาคตที่ทรงล่วงลับไปแล้ว ให้ปฏิบัติเทิดทูนหลักธรรมหลักวินัย อย่าให้ศีลต่างพร้อยขาดทะลุไปได้ พระเราจะงามอยู่ในความมีศีล มีศีลไม่ต่างพร้อยขาดทะลุ มีธรรม มีวิริยธรรม สติธรรม ปัญญาธรรม และอดทนขันติ เหล่านี้ล้วนแล้วแต่ธรรมเป็นเครื่องสนับสนุนสติธรรมให้ชำระกิเลส ความชั่วช้าลามกทั้งหลายให้สิ้นไปจากใจ นี่เรียกว่าพระที่สมบูรณ์แบบ เป็นพระที่สวยงาม

โลกเขากราบไหว้บูชาพระเรา เขาไม่ได้กราบไหว้เพียงผ้าเหลืองหัวโล้นนะ เขากราบไหว้คุณธรรมของพระ ที่รักษาประพฤติปฏิบัติตนในความเป็นพระ คือหลักธรรมหลักวินัย มีความแน่นหนามั่นคงต่อการปฏิบัติของพระแต่ละองค์ ๆ นี้ละพระสมบูรณ์แบบอยู่ที่ตรง

นี้ ประชาชนเขามีความเคารพเลื่อมใสกราบไหว้บูชา ก็กราบไหว้ที่ตรงพระมีหลักธรรมหลักวินัยเป็นเครื่องประพடுத்தปฏิบัติ กำจัดความชั่วช้าลามกทั้งหลาย ประจำตัวตลอดเวลา นี่คือพระสมบุรณ์แบบ

ขอให้พระลูกพระหลานทั้งหลายนำไปปฏิบัติ อย่าให้เห็นห่างจากธรรมจากวินัย ให้ปฏิบัติด้วยดี พระมาอยู่ด้วยกันมีความสนิทสนมกัน กลมกลืนกันนั้นเพราะอะไร เพราะความประพฤติศีลธรรมมีความสม่ำเสมอ ถ้ามีความต่างพร้อยในศีลในธรรม เฉพาะอย่างยิ่งคือศีล ถ้าต่างพร้อยแล้วรังเกียจกันทันทีที่เรา พระอยู่ด้วยกันด้วยความสนิทสนม ท่านว่าสมานสังวาส มีความเป็นอยู่เสมอกัน ก็คือเป็นผู้ปฏิบัติตามหลักธรรมหลักวินัยเคร่งครัดไม่ให้อ่างพร้อยทะลุแต่อย่างใด ต่างคนต่างสมบุรณ์แบบด้วยความเป็นพระตามหลักธรรมหลักวินัย นี้แลพระตายใจกันได้ทีตรงนี้ เข้าคบค้าสมาคมกัน ไม่ว่าจะมาจากสกุลใด ชชาติชั้นวรรณะใดก็ตาม เมื่อมาบวชเป็นพระแล้วเป็นศากยบุตร เป็นลูกตถาคตเหมือนกันหมด คือการปฏิบัติหลักธรรมหลักวินัยเหมือนกันหมด นี้เข้ากันได้สนิท ถ้าจากนี้แล้วไม่สนิท

ตั้งพระที่ว่าแยกกันเป็นนิกายต่าง ๆ ก็คือความรังเกียจกันในการปฏิบัติ เฉพาะอย่างยิ่งตามหลักพระวินัย พระวินัยนี้สำคัญมาก ร้อยกรองพระทั้งหลายให้เข้าเป็นอวัยวะเดียวกันสนิทสนมตายใจกันได้เพราะพระวินัย มีความประพฤติดีสม่ำเสมอเหมือนกันหมด เข้ากันได้สนิทกัน ท่านเรียกว่าสมานสังวาส ความเป็นอยู่ของพระเสมอกัน ด้วยการประพฤติธรรมประพฤตวินัย ถ้าอันนี้ได้ต่างพร้อยลงไปแล้ว พระมองหน้ากันไม่สนิท ที่เข้ากันได้สนิทก็คือ เรื่องธรรมเรื่องวินัยของพระผู้ปฏิบัติ

ให้พากันจำเอาพระลูกพระหลาน อย่าให้มาเป็นพระแล้ว เอาผ้าเหลืองคลุมหัวไลน์แล้วก็โอ้อ่าฟูฟ่า ยิ่งเป็นบ้าไปทางลาภ ทางยศ ทางสรรเสริญเยินยอ เป็นสมุห์ ไบฎีกาตั้งแต่ยังไม่ออกจากบวชในโบสถ์ ออกมาแล้วก็อาตมานี้เป็นสมุห์ อาตมานี้เป็น ไบฎีกา อาตมานี้เป็นพระครู อาตมานี้เป็นเจ้าฟ้าเจ้าคุณ อาตมานี้เป็นสมเด็จพระ เลยกลายเป็น บ้าตั้งแต่ยังไม่ออกจากโบสถ์สถานที่บวช อย่างนี้ใช้ไม่ได้นะ

พระเป็นนักเสียดสละ อะไรจะเกินพระไม่มี คำว่าพระแปลว่าประเสริฐ ประเสริฐพอแล้วในธรรมของพระ จึงไม่จำเป็นต้องไปไขว่คว้าหาอะไร ว่ามาประดับพระ มันมาเหยียบย่ำทำลายพระต่างหาก เพราะพระนั้นวิเศษวิโสแล้ว ใ้ตั้งชื่อตั้งนามยศถาบรรดาศักดิ์นั้น ไม่ได้วิเศษวิโส ยิ่งกว่าคำว่าพระอันเป็นสมบุรณ์แบบตั้งแต่วันบวชมา เพราะฉะนั้นขอให้ท่านทั้งหลายยินดีในคำว่าพระของตน อย่าไปยินดีในลาภยศ สรรเสริญ

เย็นยอ ชั้นนั้นชั้นนี้ นั้นเป็นกาฝาก ถ้าหลงมันลืมหันแล้ว นั้นเป็นกาฝาก แล้วก็เป็นกาฝาก มหาภัย ติดอยู่ในใครเป็นยศเป็นลาภอะไร พิชภัยจะอยู่ในที่นั้น ความลืมนื้อลืมหันก็จะอยู่ที่ยศของพระ

ยศเหล่านี้ไม่ได้เห็นื่อคำว่าพระ คำว่าพระเพียงองค์เดียวเท่านั้นเห็นื่อหมดแล้ว นี้เป็นพระศากยบุตร ที่พระพุทธเจ้าประทานให้แล้วตั้งแต่วันบวช ส่วนยศถาบรรดาศักดิ์เป็นชั้นนั้นชั้นนี้ ก็ส่งเสริมกันไปสำหรับท่านผู้มีความดีความชอบ รักษาสิกขาบทวินัย ให้สมบูรณ์บริบูรณ์ ตั้งหน้าตั้งตาประพฤติปฏิบัติ กำจัดความชั่วออกจากกาย วาจา ใจของตน แล้วท่านจะมาส่งเสริม ความส่งเสริมความตั้งยศตั้งลาภเหล่านี้ให้พระเรา ไม่ใช่สิ่งเหล่านี้จะเห็นื่อพระนะ ยศสรรเสริญเป็นชั้นนั้นชั้นนี้ จนกระทั่งถึงเจ้าฟ้าเจ้าคุณ ถึงชั้นสมเด็จพระก็ได้เห็นื่อจากความเป็นพระ ความเป็นพระ เป็นธรรมที่สูงที่สุดแล้ว ออกมาจากคำว่าศากยบุตร ลูกตถาคตเรานั้นเป็นพระโดยแท้ อันนี้เสริมเข้ามาต่างหาก สิ่งทีเสริมนี้ไม่ใช่วิเศษวิโส ยิ่งกว่าความเป็นพระ ที่เราบวชมาโดยสมบูรณ์แล้ว จึงขอให้ท่านทั้งหลายจำไว้

อย่าพากันติดกันดิน กับยศกับลาภ สรรเสริญเย็นยอ เป็นโลกธรรม ๘ พระพุทธเจ้าท่านสอนให้เสียสละหมด โลกธรรม ๘ ก็คือมีลาภ เสื่อมลาภ มียศ เสื่อมยศ มีนินทา มีสรรเสริญ มีสุข มีทุกข์ นี้เรียกว่าโลกธรรม ๘ สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องของโลกเขาจะคละเคล้าซี้ซี้ขยำกันไป แต่พระเราไม่ยุ่งไม่เอา ไม่เกี่ยวข้อง มีแต่ธรรมอย่างเดียวพระเรา เอาธรรมเข้ามาเป็นจิตเป็นใจ เป็นข้อวัตรปฏิบัติ สุตลมหายใจเข้าออกเป็นพระล้วนๆ ด้วยความมีสติ รักษาสิกขาบทวินัยน้อยใหญ่ได้โดยสมบูรณ์ตลอดอิริยาบถ นี้คือความเป็นพระ

พระอันนี้ตั้งขึ้นมาโดยลำพังตนเอง มิต้องมีผู้ใดมาตั้งให้ เราตั้งขึ้นมาจากศีลธรรม พระพุทธเจ้าที่ประทานไว้แล้ว บำรุงรักษาศีลธรรมเหล่านี้ให้ดีในตัวของเรา เราอยู่ที่ไหนเย็นไปหมด พระธรรมชาติที่เราสั่งสมบำเพ็ญขึ้นมาด้วยตัวของเราเองนี้ ชุ่มเย็นเป็นสุข อยู่ที่ไหนเย็นเป็นสุข ใจที่มีคนอื่นมาเสกสรรปั้นยอให้เป็นชั้นนั้นชั้นนี้ ถ้าใครลืมหันแล้วคนนั้นก็เป็นบ้ายศ ไม่มีชั้นดีเลย เป็นชั้นนั้นชั้นนี้ แล้วก็เป็นบ้ำชั้นใหญ่โตขึ้นไป อย่างสมัยปัจจุบันนี้ ถึงชั้นสมเด็จพระ ยศของพระทีได้รับการชมเชยสรรเสริญ ตั้งให้เป็นยศของพระถึงชั้นสมเด็จพระ

เวลานี้สมเด็จพระเรามันเป็นยังไง ไม่ใช่กลายเป็นสมเด็จพระบ้ำไปหมดแล้วหรือ มันนำกราบนำไหว้ไหมสมเด็จพระสมัยปัจจุบันนี้ สมเด็จพระตีนลาภตีนยศ ตีนความสรรเสริญเย็นยอเห็นแก่ลาภแก่ยศ อำนาจบาตรหลวงป่าๆ เกื่อนๆ สมเด็จพระอย่างนี้สมเด็จพระกาฝากมหาภัย กัดกินเจ้าของไปตลอดๆ หากความเป็นบุญเป็นกุศลไม่ได้ นี้เรียกว่ายศกาฝาก อย่าไปสนใจ ไม่มีอะไรจะยิ่งไปกว่ายศของพระ ทีปฏิบัติตามหลักธรรมหลักวินัย กิเลสจะขาดลอยลงไปโดย

ลำดับ ด้วยอำนาจแห่งความ پاکเพียร สติธรรม ปัญญาธรรม วิริยธรรม ชั้นติธรรม ความ پاکเพียรเพื่อชำระกิเลส

กิเลสมีนานมีน้อย จะเหนือธรรมะประเภทเหล่านี้ไปไม่ได้ เมื่อนำธรรมเหล่านี้เข้ามา ชักฟอก กิเลสทั้งหลายจะขาดสะบั้นไป ยังเหลือแต่ธรรมล้วนๆ ธรรมล้วนๆ แล้วก็ กลายเป็นธรรมชาติในหัวใจของพระ ผู้ปฏิบัติกำจัดกิเลส ออกจากจิตใจหมดโดยสิ้นเชิง ไม่มีอะไรเหลือแล้วภายในจิตใจ เป็นใจที่บริสุทธิ์

ในสมัยพุทธกาลท่านเรียกว่าเป็นพระอรหันต์ สุดยอดแล้ว ไม่ต้องชำระอะไร บุญก็ ละแล้วเป็นสมมุติ บาปก็ละแล้วเป็นสมมุติด้วยกัน ความเป็นอรหันต์บริสุทธิ์ เป็นธรรมชาติ นี้เหนือโลกเหนือสังสาร ไม่มีบุญและบาป นี้ข้ามไปหมดแล้ว ปฏิบัติธรรมถ้าตั้งใจปฏิบัติ จริงๆ จะถึงขั้นนี้ได้ เพราะธรรมเป็นปัจจุบัน ให้ผลอยู่ตลอดเวลาอกาลโก กับผู้ปฏิบัติ เรา อย่าให้กิเลสมาหลอกลวงว่า กาลสถานที่เวลาล่าเวลามีตึงเครียด มามีอำนาจละกิเลส ถอดถอน กิเลสให้คน ไม่มี มีแต่เราเป็นผู้ถอดถอน ละถอนเอง มีตึงเครียดเป็นมีตึงเครียด กิเลสเป็น เครื่องพอกพูน ความลึมนื้อลึมตัว ทำคนให้เสียได้เป็นลำดับลำดับ กิเลสจึงไม่มีชั้นดีอะไร เลย มีตั้งแต่ธรรมไม่ลึมนื้อ ชำระกิเลสออกจากกาย วาจา ใจของตน ไปที่ไหนอย่าลึมนื้อ ลึมนื้อ

พระไม่ใช่ผู้ลึมนื้อ พระเป็นผู้ที่สมบูรณ์แบบด้วยความมีธรรม สติธรรม ปัญญา ธรรม อยู่กับพระทุกองค์ ๆ ถ้าพระมีสติธรรม ปัญญาธรรม วิริยธรรม ชั้นติธรรม อยู่ ประจำใจตนแล้ว นั้นแหละเป็นพระผู้มีธรรมเต็มหัวใจ ไม่จำเป็นจะต้องให้ใครมาเสกสรร บันยอ ตั้งให้เป็นขั้นนั้น ภูมินี้ขึ้นมา แล้วสุดท้ายสิ่งที่ตั้งมา มันก็กลายเป็นกาฝากมหาภัย มากัดเจ้าของๆ แล้วก็ไปกระทบกระเทือนคนอื่น เอาลาภเอายศกาฝากมหาภัยนั้นจะไป เทียบเผาคนอื่นไปได้ นี่ภายนอก ภายในเราเอง ไม่ต้องมีใครมาตั้ง แล้วก็ไม่มีใครมา ถอดมาถอนได้เลย ให้พากันหาเองนะ พระพุทธเจ้าท่านสอนให้ประกอบความ پاکเพียร เอง เพราะกิเลสมีอยู่กับเรา ไม่มีใครเอามาให้แหละ มันหากเกิดกับหัวใจดวงนี้ แต่มันก็ เป็นภัยตั้งแต่ขณะที่มันเกิดขึ้นมาในหัวใจ เราก็จำระมันด้วยธรรมออกจากหัวใจของเรา จน กลายเป็นใจที่บริสุทธิ์พุทธะแล้วอยู่ไหนสบายหมด ให้พระลูกพระหลานจำเอาไว้

พระเราเป็นอันดับหนึ่ง ผู้ที่จะทรงมรรคผลนิพพานก่อนใครทั้งนั้น นอกนั้น เราก็มองได้ประมาท แต่ผู้นี้เป็นผู้ที่วางหน้าที่การงานทุกอย่าง อาหารการบริโภค ที่อยู่ ที่อาศัย ทุกอย่างประชาชนเขารับไว้เป็นภาระหมด เรามีแต่หน้าที่ประกอบความ پاکเพียร เพื่อชำระกิเลส มีมากน้อยชำระออกให้หมด จนปรากฏเป็นผู้บริสุทธิ์ พุทธะขึ้นภายในจิตใจ

แล้ว พระผู้นี้แลเป็นผู้เลิศเลอ เลิศเลอจากความเพียรของเรา ให้อาศัยตนอย่างนี้นะ อย่าไปหวังไ้อ์เรื่องยศเรื่องลาภ เรื่องบ้ำๆ บอๆ กิเลสมันชอบยอ เรื่องของกิเลสนี้ชอบยอทั้งนั้นๆ พระถ้าเป็นพระหนักแน่นในทางกิเลส ก็เป็นพระชอบยอ สรรเสริญเยินยอ เป็นชั้นนั้นชั้นนี้ แล้วเป็นบ้ายอไปเลย ใช้ไม่ได้นะพระเรา

พระไม่ใช่ผู้เป็นบ้ำ ใครจะสุขุมคัมภีรภาพยิ่งกว่าพระ ความอดความทนอยู่กับพระ ความมีสติอยู่กับพระ ความมีปัญญาพิจารณาไตร่ตรองอยู่กับพระ การเก็บความรู้สึกไว้ลึกๆ แสดงออกตามกาลสถานที่เวลา และเหตุผลที่ควรแสดงออก เก็บไว้ในสิ่งที่ควรเก็บ ไม่มีใครเกินพระ นี่ละพระแท้เป็นแบบฉบับของโลกได้ตลอดมา ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย พระจึงเป็นที่กราบไหว้ของประชาชน มาตั้งแต่ครั้งพระพุทธเจ้าของเรา มาจนกระทั่งทุกวันนี้ ไม่มีคำว่าเสื่อมคลาย ไม่มีคำว่าครีว่าล้าสมัย ขอให้ทำตนเป็นผู้มีสติตั้ง รักษาตนตลอดเวลา ศีลธรรมประดับตนให้สวยงามนั้น ให้รักษาให้ดี

พระไม่มีอะไรสวยงาม สวยงามแต่ศีลกับธรรมเท่านั้นเป็นเครื่องประดับพระ ผ้าเหลืองก็ไม่งาม หัวโล้นก็ไม่สวยงามอะไร คนเคารพเลื่อมใส เขาไม่ได้เคารพหัวโล้น ผ้าเหลือง เขาเคารพคุณธรรมของพระผู้บวชแล้วปฏิบัติตนเต็มองค์ของพระต่างหาก ให้พากันตั้งใจปฏิบัติ แม้เราเองกิเลสไม่หลุดลอยไป เพราะความเป็นพระหัวโล้นโกนคิ้วเฉยๆ แต่เป็นผู้มีกิเลสสิ้นไปจากความพากเพียร เพราะความพากเพียรของเราต่างหาก ให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายจดจำไว้ให้ดี ให้ประพฤติปฏิบัติ

พุทธศาสนาเป็นศาสนาที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว ไม่มีคำว่าครีว่าล้าสมัย นอกจากกิเลสที่มันพองตัวๆ อันเป็นขี้ทั้งกอง มูลรูดทั้งกอง สกปรกทั้งหมดไม่มีใครเกินกิเลส แล้วยกตนขึ้นไปเหยียบธรรมซึ่งเป็นทองคำทั้งแท่งให้จมลงไป มันเป็นผู้ยู่เหนือทองคำ ด้วยความสกปรกของมันเท่านั้นไม่มีอย่างอื่น กิเลสไม่มีคำว่าสะอาด ไม่มีคำว่าสวยงาม แต่มันเสกสรรปั้นยอของมัน ให้เลอเลิศยิ่งกว่าธรรม ชอบยอไม่มีอะไรเกินกิเลส กิเลสคือตัวชอบยกชอบยอตัวเอง เหยียบย่ำคนอื่นไปในตัวนั้นแหละ ถ้าธรรมแล้วไม่ยกไม่ยอ พิจารณาตามความจริง ละตามความจริง บำเพ็ญตามความจริง ถูกบอกว่าถูก ผิดบอกว่าผิด แก่ในตัวของเราเอง

ให้ลูกหลานทั้งหลายพากันจดจำเอา การประพฤติปฏิบัติ อย่างอนใจนะพระเรา อยู่ไปๆ ก็เลอะๆ เทอะๆ ไม่ได้นะ เดี่ยวจะเป็นพระบ้ายศบ้ำลาภไปหมด พระในโลกนี้เลยไม่ เป็นของประเสริฐอัศจรรย์อะไร มีแต่พระยศพระลาภ พระสรรเสริญเยินยอ พระเป็นบ้ำ เป็นบอภัยศกับลาภไปอย่างนั้นใช้ไม่ได้ พระต้องเป็นผู้หนักแน่นในธรรม ธรรมมีอยู่ในใจ

แล้ว อะไรไม่เล็ดยิ่งกว่าธรรม ขอให้ปฏิบัติตนให้มีธรรมในใจ การเคลื่อนไหวไปมาอะไรอย่าปราศจากสติธรรม ให้ระมัดระวังความคิดความอ่าน การกระทำของตนตลอดเวลา จะไม่ผิดพลาด แล้วพระของเราจะเต็มบาทเต็มเต็งอยู่ตลอดเวลา ให้ลูกหลานทั้งหลายพากันจดจำเอาไว้

การเทศนาว่าการสั่งสอนลูกหลาน ถือว่าหลวงตานี้ได้บวชมาก่อนแล้ว ที่มาเหล่านี้ พระลูกพระหลานนี้ยังไม่เกิดแหละ หลวงตาบวชได้ ๗๓ ปีนี้ ฟังซิ ผ่านชีวิตของพระมาตั้งแต่วันบวช จนกระทั่งวันนี้ได้ ๗๓ ปี กับ ๒ เดือนแล้วมั่ง นี่ชีวิตของพระล้วน ๆ มาตลอดเลย จนเคยจนชินชีวิตของพระเรา เรื่องฆราวาสอยู่ได้ ๒๐ ปี กับ ๙ เดือน เพศเป็นฆราวาสอยู่ได้ ๒๐ ปีกับ ๙ เดือน ถูกการบวช ๗๓ ปี กับ ๒ เดือน ลบออกหมดไม่มีเหลือเลย เหลือตั้งแต่พระล้วน ๆ อยู่ภายในใจ แล้วปฏิบัติตนมาตั้งแต่บัดนั้น จนกระทั่งบัดนี้ไม่เคยลืมเนื้อลืมตัว จนกระทั่งได้ผลเป็นที่พอใจ

ท่านทั้งหลายให้ทราบเสียนะ ว่าผลแห่งความดีงาม เราพูดได้เพราะเราหาได้มากน้อย เหมือนทางโลกเขาไปหาผลหาประโยชน์อะไร วันนี้ไปหารายได้ได้อะไรบ้าง วันนี้ได้ ๕ บาท ๑๐ บาท ๒๐ บาท เขาก็มาเล่าสู่กันฟังด้วยความภาคภูมิใจ หาอะไรได้ผลได้ประโยชน์มากมายน้อยสมตามความที่หามา เขามาเล่าให้กันฟัง เขามีความตื่นตื่นอนุโมทนาสาธุการด้วยผลรายได้ของกันและกัน แต่เราหาผลประโยชน์ทางด้านธรรมะ ซึ่งเป็นของเลิศเลอจากพระพุทธเจ้าลงมา เราได้เท่าไรๆ มาเล่าสู่กันฟัง จะเป็นของขวางหูขวางตาท่านทั้งหลายไปแล้วหรือชาวพุทธ ถ้าเป็นอย่างนั้นก็ไปชิวเปรตชาวผี ไม่ยอมรับเสียงธรรม

ท่านหาเท่าไรได้มากน้อย ท่านสนทนากันเป็นความภาคภูมิใจ ยกตัวอย่างเช่น พระกรรมฐานท่านอยู่ในป่า เวลามาสันทนาการกันนี้แหลม ต่างคนต่างตื่นตื่น ไปอยู่ในถ้ำนั้นเป็นยังไง ป่านั้นเป็นยังไง เขาถูกนั้นเป็นยังไง เวลามาสันทนาการธรรมะ ต่างคนต่างรู้ต่างเห็น ต่างคนต่างบำเพ็ญ รู้อันต่างต่าง ๆ กัน ทั้งภายนอกภายในแห่งธรรมทั้งหลายซึ่งมีอยู่ทั่ว ๆ ไป เล่าสู่กันฟังมีความตื่นตื่น รื่นเริงบันเทิงต่อกัน เป็นเวลาหลาย ๆ ชั่วโมง ท่านคุยกันด้วยความตื่นตื่น ได้ผลประโยชน์จากกันและกันไป นั่นท่านคุยกันเรื่องอรรถเรื่องธรรม ท่านคุยได้ ท่านรื่นเริงบันเทิงในผลรายได้ของกันและกัน

เราทั้งหลายให้ตั้งใจประพฤติปฏิบัติ ให้เป็นผลรายได้จากการทำความพากเพียรชำระกิเลสตัดมหาอาสวะ อยู่ในป่าหรือในอิริยาบถนั้น ๆ ยืน เดิน นั่ง นอน ตลอดอยู่ในป่าในเขา นำมาเล่าสู่กันฟัง ให้เป็นความรื่นเริงบันเทิงใจ เป็นสิริมงคลแก่จิตใจของเรา ทำไมจะหาไม่ได้ เล่าไม่ได้ ถ้าเราไม่หามันก็ไม่ได้ ถ้าหากต้องได้มาเช่นเดียวกันกับโลกเขา ไป

เสาะแสวงหาอะไร ได้มาเขาเล่าสู่กันฟังได้ เราไปหาอรรถาหารธรรมนี้ เราไปหาที่ไหนเราก็เล่าสู่กันฟังได้ ขอให้ท่านทั้งหลายจำ วันนี้จะย้อนเข้ามาหาหลวงตาบัวนะ ใครจะว่าหลวงตาบัวโอ้อวด โทกมดเท็จอะไรก็แล้วแต่ท่าน คำทั้งหลายเหล่านั้นเป็นคำที่เป็นมงคล แต่คำหลวงตาบัวนี้เป็นอัปมงคล เป็นเสนียดของโลกก็ให้รู้ไปในวันนี้ละ

ท่านทั้งหลายเข้ามาวัดนี้ ก็มีหลวงตาบัวเป็นรากฐานสำคัญ เข้ามาเพื่อหลวงตาบัวๆ จะได้แนะนำสั่งสอนในแง่ต่างๆ เพื่อเป็นสิริมงคล แต่การแสดงออกในธรรมนี้ จะเป็นมงคลแก่กิเลสอยู่ในหัวใจท่านทั้งหลาย หรือจะเป็นเสนียดจัญไรอย่างไรบ้าง ให้นำไปพิจารณา ตั้งแต่วันเราออกบวชมา ที่แรกก็คิดว่าอยากไปสวรรค์ ครั้นปฏิบัติไปๆ จิตใจดูดีเต็มๆ ไม่เพียงอยากไปสวรรค์ ที่แรกว่าจะสึก บวชได้ปี ๒ ปี มากก็จะสึกไปหาลูกหาเมียไปหาแม่อีหนู ให้มันฟาดหลัง ขูดหลังข่วนหลัง เหมือนโลกทั่วๆ ไปนั่นแหละ ครั้นเวลาไปบวชไปๆ จิตใจมันดูดีเต็มๆ ในอรรถในธรรม หนักเข้าถึงพระนิพพาน จิตใจมันดูดีเต็มๆ เข้าไปโดยลำดับ ที่นี้ก็หมუნเข้าหาพระนิพพาน จะไปพระนิพพานอย่างเดียว ขอให้เป็นพระอรหันต์ในชาตินี้ โดยถ่ายเดียวเท่านั้น อย่างอื่นไม่เอา

ท่านผู้ใดที่แนะนำสั่งสอนเรื่องอรรถเรื่องธรรม เรื่องมรรคผลนิพพาน ให้เป็นที่เข้าใจแจ่มแจ้งหายสงสัยแล้วเราจะกราบท่านผู้นั้น มอบกายถวายตัวเป็นลูกศิษย์กันแล้ว จะเอาตายเข้าว่าเลย

หลังจากเรียนเสร็จแล้ว ก็เข้าหาหลวงปู่มัน ท่านก็เปิดเผยออกมา เหมือนว่าท่านกางเรดาร์เอาไว้ เรื่องมรรคผลนิพพานท่านจะไปหาที่ไหน ท่านใส่อย่างเผ็ดร้อนด้วยนะ ให้สมเจตนาของเราที่มุ่งต่อท่านอย่างแรงกล้า ท่านก็ตอบรับอย่างหนักแน่นเต็มหัวใจเราที่ฟังสมใจเรา ทือ ท่านมาหาอะไร ขึ้นไปเหมือนว่าคนเคยทะเลาะเบาะแว้ง เป็นกรรมเป็นเวรกันมานานแสนนาน พอมา ทือ ท่านมาหาอะไร ท่านมาหามรรคผลนิพพานหรือ ชี้ไปตามต้นไม้ภูเขา ฟ้าแดดดินลม จนกระทั่งถึงทั่วแดนโลกธาตุ เหล่านี้ไม่ใช่กิเลส เหล่านี้ไม่ใช่ธรรม สิ่งที่เป็นธรรมแท้ เป็นกิเลสแท้อยู่ที่ใจ ท่านหมუნเข้ามาหาใจ

เอ้า ให้พิจารณาเปิดออกที่ใจ จะเจอทั้งกิเลส จะเจอทั้งธรรมอยู่ที่นี้ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรม ตรัสรู้ที่หัวใจ สวางทั้งหลายที่ได้เป็นสภาวะของพวกเรา เป็นที่หัวใจ ท่านก็ใส่ลงไปตรงนี้ เอาให้หนักในทางด้านภาวนา เปิดออกให้หมด กิเลสก็จะเห็น ธรรมก็จะเห็น เหนือใจนี้แหละ เพราะจิตนี้บรรจุไว้หมดไม่มีอะไรบกพร่อง เอาธรรมไปเปิดก็เห็นได้หมดเหมือนกัน นั่นละได้ฟังธรรมจากนั้นมาแล้ว ก็เอาตายเข้าว่า อย่างว่าละ นี่เล่าผลการปฏิบัติธรรมให้ลูกหลานทั้งหลายฟัง จะเป็นการโกหกแล้วหรือ เอาไปพิจารณาซิ นี่เราถอดชีวิต

จิตใจของเรา ที่รอดเป็นรอดตาย มาเล่าให้พี่น้องทั้งหลายฟัง พร้อมทั้งผลงานที่ปฏิบัติมา ว่าเหตุกับผลสมมูลกันไม่มีที่ต้งติ เหตุเราก็เอาจนรอดตายๆ มา ผลก็ได้เป็นที่พอใจ จนกระทั่งถึงจุดสุดท้าย

พูดย่อๆ ให้ท่านทั้งหลายฟัง การประพฤติปฏิบัติ เหตุคือเอาหนักแน่นที่สุด เอาเป็นเอาตายเข้าว่าๆ ตลอด ผลก็เข้าขั้นโดยลำดับลำดับขึ้นไปสูงขึ้นไป ฟาดเสียกิเลสขาด สะบั้นออกไปจากหัวใจ ไม่มีอะไรเหลือเลย จิตนี้สว่างจ้าครอบโลกธาตุขึ้นมา ในคืนวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓ บนหลังเขาวัดดอยธรรมเจดีย์ จ.สกลนคร นั้นเป็นวันที่เรา ตะเกียกตะกาย พัดกับกิเลสมาตั้งแต่วันออกปฏิบัติจนกระทั่งถึงขณะนั้นวันนั้น เป็นวัน ตัดสินกันขาดสะบั้น ประหนึ่งว่าฟ้าดินถล่มเลย นี่เป็นผลงานของเราที่ได้ปฏิบัติมา ได้นำมา แนะนำสั่งสอนพี่น้องลูกหลานทั้งหลาย ตั้งแต่บัดนั้นมาจนกระทั่งปานนี้ ก็เอาธรรมเหล่านี้ แหละ ธรรมที่เราตะเกียกตะกายมา ทั้งเหตุทั้งผลนี้มาเล่าให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ให้พากัน นำไปประพฤติปฏิบัติ

ธรรมะของพระพุทธเจ้าเป็นปัจจุบัน เป็นอกาลิโก มีผลตลอดเวลาที่ผู้บำเพ็ญ จะต้องได้รับตลอด เช่นเดียวกับกิเลส อกาลิโกเหมือนกัน ถ้าใครไปทำบาปทำกรรมเท่าไร มันก็เป็นผล เป็นอกาลิโกเช่นเดียวกัน การปฏิบัติธรรมก็เป็นอกาลิโก จนกระทั่งถึงขั้นสุด ยอดแห่งหัวใจ เราไม่หาอะไรอีกแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓ ที่ว่าห้ามรรคา ผล หาสวรรค์หานิพพาน หาอะไรอีก ไปยุติด้วยจิตใจที่สว่างจ้า อะไรขาดสะบั้นไปหมด ความมืดบอดทั้งหลาย ไม่มีเหลือเลย ที่กิเลสมันปิดบังเอาไว้ หุ้มห่อเอาไว้ให้มีมืดมิด ธรรม ฟาดแตกกระจายออกหมดแล้ว สว่างจ้าครอบโลกธาตุ ตั้งแต่นั้นมาเราก็ไม่หาธรรมอีก พูด ตรงๆ ตามความสัตย์ความจริง หาที่ไหนธรรม ธรรมอยู่ที่ไหนจึงต้องไปหา ไปหาที่ไหน นั้น มันจ้ำก้นอยู่แล้วในหัวใจ หาอะไร นั้น

นั่นละธรรมที่ปฏิบัติมา จนกระทั่งทุกวันนี้ ตั้งแต่นั้นแล้ว พระพุทธเจ้าตรัสรู้เพียง พระองค์เดียว ใครไปเป็นสักขีพยานให้พระองค์ จึงได้เป็นพระพุทธเจ้าขึ้นมา พระองค์ตรัส รู้ขึ้นมา ความเป็นศาสดาด้วย สนฺทสิฏฺฐิโก ชั้นสุดยอดของพระองค์นั้นแล เป็นศาสดาเอก สอนโลกมาจนกระทั่งทุกวันนี้ สาวกทั้งหลายก็เป็น สนฺทสิฏฺฐิโก เหมือนกันๆ เป็น สรรณ คจฺ ฉามิ ของพวกเราทั้งหลายตลอดมา ไม่มีคำว่าครี ไม่มีคำว่าล้าสมัย มีดกับแจ้ง มีมาตั้งเดิม กิเลสกับธรรมมีมาตั้งเดิมบนหัวใจของสัตว์

อ้าว แก้งไป แก้มากแก้น้อยกิเลสจะพังลงไป ถ้าส่งเสริมกิเลสแล้ว กิเลสจะ หนาแน่นขึ้นมา ธรรมจะเหือดแห้งไป สุดท้ายคนทั้งคน พระทั้งองค์ไม่มีราคาเพราะ

กิเลสกลิ่นเอาหมด มีแต่บุตรแต่คุณเต็มหัวใจของพระ หัวใจของประชาชน อย่างนี้หมดราคา มีแต่ลมหายใจฟอดๆ เท่านั้น ทหารค่าราคาในตัวตั้งแต่วันเกิดมาจนกระทั่งถึงวันตาย ไม่มีแม่เมียดหินเม็ดทรายเลย เราอยากเป็นคนเช่นนั้นหรือ ถ้าเราไม่อยากเป็นคนเช่นนั้น เอ้า ฝึกตัวเองเข้าไปซินะ เอาให้มันเห็นชัดเจนอย่างนี้ละ

จิตเมื่อถึงขั้นนั้นแล้วไม่ถาม พระพุทธเจ้าก็พระองค์ยกมือสาธุขึ้นเลย พระพุทธเจ้าก็พระองค์ มันเหมือนกับแม่น้ำมหาสมุทรทะเลหลวง นี่ข้อเปรียบเทียบ ให้ท่านทั้งหลายฟัง แม่น้ำมหาสมุทรทะเลกว้างขนาดไหน ฝนตกมาจากเมฆที่ก้อน มีประเภทต่างๆ ตกลงมานั้นเป็นน้ำมหาสมุทรด้วยกันหมด ไม่ได้ยินว่าเมฆก้อนนั้นก้อนนี้ ฝนเม็ดนั้นเม็ดนี้ มาจากที่นั่นที่นี่ ไม่มี พอถึงน้ำมหาสมุทร เป็นน้ำมหาสมุทรอันเดียวกันหมดเลย นี่ฉันใด จิตที่บำเพ็ญมาๆ ด้วยวาสนาบารมีของตน อย่างที่เรามาทำบุญให้ทาน รักษาศีล เจริญเมตตาภาวนา นี่ล้วนแล้วตั้งแต่การมาสร้างบารมี เสริมต่อบารมีเจ้าของ ให้สูงขึ้นๆ โดยลำดับ เพื่อเข้าถึงขั้นมหาวิมุตติ มหานิพพาน

บรรลुरुธรรมปั้งนี้ เรียกว่าบารมีเต็มส่วนแล้ว บรรลुरुธรรมปั้ง มหานิพพานที่ไหน ถามพระพุทธเจ้าหาอะไร ถามหานิพพานหาอะไร มันเป็นมหาวิมุตติ มหานิพพานเหมือนกันหมด เหมือนกันกับน้ำมหาสมุทรทะเลหลวง ใครจะเป็นชาติชั้นวรรณะใดก็ตาม อยู่สถานที่ใดก็ตาม คุณงามความดีคุณธรรมไม่ขึ้นอยู่กับชาติชั้นวรรณะ ขึ้นอยู่กับการบำเพ็ญของผู้ปฏิบัติทั้งหลาย เมื่อเต็มอ้อมแล้ว เต็ม ถึงขั้นนั้นแล้ว เป็นมหาวิมุตติ มหานิพพานด้วยกันหมด ให้พากันจดจำ นำไปปฏิบัติ

ธรรมของพระพุทธเจ้านี้เลิศเลอขนาดไหน ถูกกิเลสเหยียบย่ำทำลาย อยู่ใต้ฝ่าเท้าของกิเลส ไม่มีใครมองธรรมเลย มีตั้งแต่ฝ่าเท้ากิเลสเหยียบย่ำแหลกเหลวไปหมด ให้เอาธรรมขึ้นมาเหยียบหัวกิเลส ให้มันแหลกเหลวลงไปโดยลำดับ ธรรมนี้จะจำขึ้นบนหัวใจ ที่นี้ไม่ต้องถามอะไรในโลกนี้ ไม่มีอะไรเหนือใจที่เป็นธรรมล้วนๆ ไม่มีอะไรเหนือใจที่เป็นธรรมธาตุล้วนๆ ภายในตนแล้ว พากันตั้งใจประพฤติปฏิบัตินะ

การประพฤติปฏิบัติธรรม ธรรมพระพุทธเจ้าสดๆ ร้อนๆ มีรสมีชาติตลอดเวลา เป็นปัจจุบันธรรม ไม่มีคำว่าครีว่าล้าสมัย ดังกิเลสมันเหยียบย่ำทำลาย ว่าศาสนาล่วงไปเท่านั้น มรรคผลนิพพานจะลดลงๆ ศาสนาหมดไปแล้วเท่านั้น มรรคผลนิพพานจะไม่มีๆ สุดท้ายมรรคผลนิพพานไม่มีเลย ก็หัวใจเป็นธรรมมันไม่มี มันมุ่งแต่แดนนรก มันก็มีแต่แดนนรก เต็มหัวใจสัตว์โลก โลกจึงเต็มไปด้วยนรก นั่นนะผลของกิเลสมันหลอกลวงสัตว์โลก

ผลของธรรมที่สอนโลกก็คือท่านพระอรหันต์อรหันต์ที่พ้นทุกข์ไปสู่นิพพานแล้ว มีจำนวนเท่าไร เอามีเทียบกันซินะ เราจะสมัครไปนรก หรือไปสวรรค์นิพพาน ดูตัวเอง เวลา นี้เราอยู่ในทางสามแพร่ง สี่แพร่ง จะแยกไปทางไหนก็ได้ เรายังไม่ตาย เราจะสร้างความชั่ว ก็ได้ ความดีก็ได้ ให้เลือกเฟ้นเสียตั้งแต่บัดนี้ ครั้นเลือกเฟ้นนี้เรียบร้อยแล้ว เราจะอบอุ่นตายใจ อยู่ที่ไหนสบายหมด

วันนี้พุทธธรรมะให้บรรดาพี่น้องลูกหลานฟัง พอเป็นคติเครื่องเตือนใจ ได้นำไปประพฤติปฏิบัติ เวลาจะหลับจะนอนอย่าลืมเนื้อลืมตัว อย่างไม่ต้องไหว้พระ อรหิ สุวากุ ขาโต สุปฏิปันโน กราบพระพุทธเจ้า กราบพระธรรม กราบพระสงฆ์ แล้วให้นั่งภาวนา นึกพุทโธๆ ภายในใจ เรียกว่าภาวนา คำบริกรรมด้วยพุทโธ หรือคำใดก็ได้ ที่เราชอบตามจริตนิสัยของเรา อย่างน้อยให้ได้ ๕ นาที จิตใจจะสงบเย็นในเวลาที่สติครอบงำ ตอนนั้นก็เลสเกิดไม่ได้ ถ้าสติมีกิเลสไม่เกิด สตินี้เป็นสำคัญ เรียกว่าฝั่งครอบมหาสมมุติ มหานิยมทั้งหลายคือสติ ลงสติได้ครอบแล้ว กิเลสจะหนาแน่นขนาดไหนเกิดไม่ได้ พอสติเปลวเท่านั้น กิเลสจะยกกองพลขึ้นมาทันที เหยียบหัวใจเรา ให้พากันรักษาสติให้ดี

วันนี้ก็พุทธธรรมะเพียงเท่านี้ เห็นสมควรแก่ธาตุแก่นันท์ กาลเวลา ขอความสวัสดีจงมีแก่ท่านทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญ

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ